

Atyám tudom ütni őt

Copyright 2003 José Silva Claudio

Minden jog fenntartva ezzel a kérdéssel:

Jose Claudio Da Silva
Százszorszépek az utca, 143
07750-000 - Cajamar - SP
E-mail: claudiosilvaj@ig.com.br

Az adatok Kongresszusi Könyvtár katalógusba kiadványának (CIP)
(Brazil Könyv tanács), SP, Brazília

Silva, José Claudio da, 1959

Atyám, tudom ütni őt? / José Claudio da Silva, az Új Szerző Kiadó, New York, 2003.
ISBN: 85-89100-30-8 CDD - 028,5
03-1965
Indexek rendszeres katalógus

1. Gyermek-és ifjúsági irodalom 028,5
2. Népköztársaság 028,5

A barbár betörések

Az egész kezdődött egy forró szerdán januárban. Hónapok volt, hogy a mért a nap. Felejtsd el a külvilágtól, és keveredett a harminc nap a képzeletbeli világában a könyvek!

Brammmm!

A tanterem ajtaja csapódott a falnak. Ezek a nyitott erős pumpa: a rúgás. A barbárok már megérkezett.

- Atyám, videojátékokkal!
- Bácsi, én Nescau!
- Bácsi, én guarana!
- Atyám, azt akarom, süti!

Minden beszélt egyszerre. Igényes jogait. Voltak hat kis angyal: Daniel és Andrew, fiai.

Mauritius, Vinicius, Lucas, Mayra, az egyetlen lány barbár unokaöccsei.

-Anyák felelőtlen. Dömpingelt ezek a gyerekek voltak ezen a kis helyen, és a bevásárlóközpont.

Ahogy olvastam a sok zajt! "

Eközben a gyerekek elkezdtek a háború a párna a hálósobában.

- Állítsd meg a zaj. Gyere ide.

Tolás, rúgás, lyukasztás, átkozódva egymást, megérkezett a szalon ajtaját. Minden próbált átadni, amíg az ajtót.

-Csönd! Ülnek az asztalnál. Nem az asztalra! Fogsz törni az üveget, és az anyja lenne megölni.

Az Isten szerelmére, ül a szék! Oké. Most nyugodt! Csak nekem beszél! Mit csinálsz mellett megsemmisítik a lakásban, és Megőrzítesz? Kibálás, egyszerre beszélt:

- Azt akarom, hogy a Play Center, az állatkert, gyermekek városa, a Park Monica ...

-Szó sem lehet róla! Nem vagyok bolond, hogy járkálni hat gyermeke, tele energiával, nagy parkok. Mit szólnál egy másik programot?

- Mi az?

- Camping!
- Camping?
- Van. Sosem hangú? De nem megy a táborba teljes komforttal. Megy kemping az erdőben, egyedül.
- Mint a cserkészeknek, bácsi?
- Több vagy kevesebb, Lucas.
- Nem lesz szép, bácsi?
- Biztos vagyok benne, tetszeni fog. Mi nem sok mindent. Jó lesz.
- Hová megyünk, bácsi? - Kérdezte Mayra.
- Nem fogsz - kiáltotta Daniel.
- Camping csak a férfiak - Vinicius befejeződött. Mayra dugta a nyelvét, és ezt mondta:
- Bolond. Én is megyek, bácsi?
- Persze!
- Valakinek meg kell csinálni a főzés és a mosogatás - Lucas motyogta.
- Azt akarom, hogy megragad a hátizsákok az iskolai, és megteszi az anyagok belülről e. ..
- Mi hátizsákok, bácsi? - Ismételt Luke - én nem fizet másra.
- Nem az enyém!
- Nem az enyém!
- "El tudom képzelni az állam vannak. Én megyek vásárolni hátizsákok, élelmiszert és néhány edény a kemping. Kérjük, nem pusztítják el a lakásban, amíg távol vagyok.
- Miután visszatért a boltból, egy pokoli láрма kapott. Úgy tűnt, a világ vége egy szörnyű katasztrófát. Olyan volt, mintha egy csomó fúró fogorvosok és ápolók a injekciót a lakásban, és el kellett üldözni a gyerekek, akik elmenekültek kétségbeesett, rémült, sikoltozva bontani mindent, hogy jött az utat. Egy igazi végső csata.
- Gyerekek, ne, hogy a pokoli láрма és gyere ide!
- Mindenki szaladt a konyhába, hogy taposás és kopogtatott a dolgokat az úton.
- Csönd! Már vettem mindent, amire szükség van a kemping. Mi marad egy hétig az erdőben anélkül, bevásárló-és MacDonalds. Nézzük a dolgokat a hátizsákot vettem neked. Holnap kora reggel, elindulunk a mi kaland.
- Anyám nem engedi elmenni, bácsi.
- Go-igen, Maurice. Anyjuk szeretni fog maradni egy hétig távol van a vakáció. Most minden megragad egy táskát, és tegye a dolgokat vettem. Van egy sor minden. A hátizsák is ugyanaz, de mindig akarta, hogy két azonos.
- Ne mindez harc!

CAMP

Öt órákor. Mindnyájan egyetértettek abban, a játék szaxofon Andrew.

- Figyelem, akkor tíz perc alatt kész. A kávé már az asztalon. Eszik elég. Ez az utolsó civilizált reggelit. Vedd le a pizsamát, és tegye a ruhákat, hogy az Ön közelében. Gyere, gyorsan!
- Bácsi, Mauricio elvette felét!
- Elvette a cipő!
- Bácsi, Daniel mutat a nyelvét rám!
- Bácsi, Lucas nem akarom, hogy az ingem!
- Hagyd abba a harcot. Az utóbbi hagy kávé nélkül!
- Bácsi, kész vagyok!
- Oké, Mayra. Te voltál az első. Reggeli, majd a fogat. Gyere, te Slackers!
- Mayra majd hagyja, hogy egy lány lehet gyorsabb, mint te?
- Amikor mindenki evett reggelire, a konyha ajtaja jött egy alak, aki azt mondta:
- Baby, te tényleg elkövető ennek az örületnek? Időbe fog telni, ezeket a pestin ... gyerekek a táborba. Azt hiszem, te nem az eszében.

- Őrült! Én!

Go-e a gyerekek az erdőben egyedül. Tudom, hogy vad, de nem kell túlzásokba esni.

Tehát túl sok. Ön még messze nem egy Indiana Jones.

Ne aggódj, a szeretet. A múlt héten emelte az értékét, én életbiztosítás. Nem lesz elhagyott.

Nem sok fog történni. Már él a dzsungel, ami sokkal veszélyesebb.

- Megyek vissza az ágyba. Sok szerencsét minden. Akkor szüksége van rá.

- Jó étvágyat. Lesz egy hét múlva lesz tőlük. Gyerünk, gyerekek. Mindenki kap a dolog.

Mentek le a lift. A garázsban, van a kocsiba, és elment. Öt perc múlva ott volt a láрма.

- Állj! Hogyan tudom meghajtó annyi zajt?

Egy óra múlva érkezett meg egy parkolóban, a vasútállomás közelében. Mindenki leszállt, és felszállt a vonatra. Miután sok rendetlenség az autóban.

- Menjünk le a következő szezonban. Tedd a csomagolást a hátukon.

A vonat megállt, és mindenki kiszállt.

"Itt kezdődik a kaland az életük. Ezen belül az élő erdő a veszély, az ismeretlen, a meglepetés és a vadállatok. Ki mertek beszélni most, vagy örökre bezárva.

A fiúk nézett Myra. Ahogy szólt semmit azok is hallgattak.

- Nagyon jó. Mindenki készen áll?

- Igen - válaszolta.

- Előre, indulj!

- Bácsi, mi a síp? - Ismételt Lucas.

- Ez a síp a seggét! - Daniel válaszol.

- Nincs semmi ilyesmi, te idióta! - Mondta Vinicius védte testvére Luke.

Nyugi, gyerekek. Stop a bókokat. A síp használata csak abban az esetben valaki kimaradt. Csak megáll a gyaloglás és a start csipogó, hogy mások meg. Menjünk el.

- Először a férfiak - mondta Maurice.

- Menj a bestöes. Az oroszlán megeszi az első - mondta Mayra.

- Itt van egy oroszlán, apa?

- Nem András. Mayra vicceltem. Walking, séta. Fél órával később ...

- Bácsi, fáradt vagyok. Mi lehet egy kis szünetet?

- Még nem, Mauritius. Várj egy kicsit.

- Lásd, egy folyó - Lucas kiáltotta.

- Sose láttam a folyó, te bolond? - Mondta Mayra.

- Bácsi!

- Ham!

- Szomjas vagyok.

- Igyál egy kis vizet az ő étkezde.

- De én szomjas vagyok guarana.

- Itt nincs guarana, Vinicius. Igyál vizet.

Daniel megbotlott és elesett egy ág.

- Az Ön idióta. Ne nézz, hogy hová mész? - Mondta Maurice.

- Apa

- Mi az?

- Tudok ütni vele?

-Nem. Tisztítsa meg a ruhákat. Meg kell találni a lakás helyet pályán sátrainkat. Nézd, van egy jó hely.

- De bácsi, közel van a folyó.

- Tudom, Mayra.

- És ha elmegy, és nedves lesz?

- Rio nem tenger, a vadállat! - Vinicius mondta.

- Ne aggódj, Mayra. Ez jó, hogy felfüggeszti a folyó közelében, így tudunk fürödni, úszni, hal ...

- Lásd, a Beston! Nem tudom, mit kell hozni egy lány? - Mondta André

- Nos, hogy nem az ételek - Lucas válaszolt.

- Ön nagy wimps!

- Csak azt szeretném látni, amikor sötét lesz, és ő kezdi a sírás és fél a sötét lények mondta Maurice.

- Nem fogok sírni!

- Igen, lesz - mondta André.

-Fiúk, nem beszélve a Mayra. Itt mindenki egyenlő. Mindenki fogja tenni az ugyanazon feladatokat.

Most ne azzal érvelt, és menjünk a dolgok. Mayra és Lucas csatlakozni gallyakat, hogy a tüzet. Daniel Maurice és segítsen nekem össze a sátrak. André Vinicius és vizet vinni.

- Bácsi, én vagyok éhes!

- Mindannyian, Luke.

Fél órával később ...

-Vedd az edények és evőeszközök. Line up teszem az ételt. Ne nyomja. Ez az ételkészítés mindenki számára.

- Nem ketchup?

- Nem hot dog, a buta!

- Nem, Maurice, nem. Daniel, ne beszélj így.

- Nem Mayo?

- Nem majonéz, Andrew.

- Van Coca-Cola?

- Nem szenvedély gyümölcsle.

- Nem szeretem.

- Aztán vizet isznak. Most elég beszélni és enni.

Éhes, az edények tisztítani másodperc. Úgy néztek ki, mint az állatok, enni és beszélni egyszerre. Hogy elfelejtettem a magatartási szabályok az asztalnál. Nincs szükség papucs fenyegetések enni mindent.

- Az egész? Minden mossa meg a lemez és az evőeszköz. Miután fogmosás.

- De ez egy olyan szolgáltatás, a nők - mondta Daniel.

- Itt egy majd mossuk ki a talajból, és hogy egy kicsit több.

Mayra dugta nyelvét mindenki számára.

- Most, hogy etetik, és pihentetni, elindulunk az első kaland.

- Bácsi, Mauricio van ijesztgetsz.

- Maurice ...

- Belerúgott velem először.

- Kész vagy? Én megyek előre úttörő. Miután Mayra Lucas, Maurice André, és Vinicius Daniel.

- Miért az utolsó?

- Miért van az, bolond! - Mondta Mayra.

Daniel húzta a haját Mayra.

- Jaj!

-Hagyd abba. Te vagy a végső, mert ez a legnagyobb. A hátoldalon lesz az első. Gyaloglás ...
 Ügyeljen arra, hogy az út. Amikor sétálunk az erdőben kell hoznunk néhány jelek az úton az esetre, ha eltéved. Többek között tudunk menni feltörése ágakat, és így megjelöli a mi utazásra. Hazafelé, és csak kövesse a törött ágakat. Győződjön jelek törés gallyakat.
 Mentek, és elindult, és elindult.

- Tio.

- Mi az, Maurice?

- Fáradt vagyok.

-Várj egy kicsit. Nézd meg a természet körülötted. Próbáld ki, hogy hallja a hangokat a bokor. Vegye figyelembe a helyi madarak. Lélegezz a levegő az orron keresztül, és engedje a szájon keresztül. Érezd a frissesség az erdő. A városban semmi nem szólt.

"Bácsi.

- Monddd, Luke?

- Mi a jó?
  - Ez jó szaga van, hogy érzed magad.
  - Gyere vissza. Daniel, te voltál az utolsó most az első. Útmutató minket.
  - De nem tudom, apa.
  - Tudod, hogy igen. Nézd meg a jeleket hagynak.
  - Én titeket, bácsi.
  - Nem, Mayra. Egy másik nap meg vezeti őket.
  - Gyerünk, nagyokos. Vezess minket vissza - mondta Mayra.
- Daniel nézett a bokor nem tudja, mi a teendő. Ő elindult.
- Miért nem ott, Daniel.
  - De apa ...

- Figyeljen az erdőbe. Szakítottunk a száraz a növények. Nézd meg őket, és akkor és csakis akkor.

Lassan a csoport visszatért a táborba. Ez volt sokáig. De senki nem panaszkodott. A nap erős volt.

- Menjünk el úszni?
- Gyerünk, bácsi! - Kiáltott Mayra.
- Csak azt tudom, hogyan kell úszni a medencében, a klub - mondta Maurice.
- Ez ugyanaz a dolog - felelte Vinicius.

"Tetszeni fog. Vegye le a ruháit, és tegye sungas.O az utolsó belépni a víz mosni, az ételek az ebéd.

Lassan a fiúk be a víz. Mayra volt az első. Hamarosan megszokták és úsztak az egyik oldalról a másikkra játszani.

- Jobb, mint úszás - kiáltotta Daniel.
- Nézze meg az aligátor! Mayra kiáltotta.
- Itt van aligátor, apja? - Ismételt Andrew.
- Mayra Nem vicc.

Belefáradt a vízből.

- Ai éhes!
- Gyere ebédelni.

Evett mindent újra, és ismételte meg.

- Ki akarja madár vadásznak a vacsorát.
- Én, én, én, én, én, én.
- Először is megtanulják használni a csúzli. Mi a vonat lövés.
- Egyenlő Play központ?

-Többé-kevésbé Vinicius. Látod azt a fát ott. Lehet, hogy ezt benne. Most megpróbálom legyőzni azt.

Figyelni. Meg kell választani a kerek kő, amely illeszkedik a bőr hevedert. Hely, nyúlik a gumi-és célozni, tartsuk lenyomva a feszes és laza.

- Rossz, nagybácsi,
- Persze, Lucas. Én tanítás. Nézze meg most.
- Rossz ismét bácsi.
- Megpróbálom újra.
- Jobb a cél, apa.
- Teszek az lehet, és dobja egy olyan időpontban.
- A Mayra is?

Mayra-A is, Maurice. Gyerünk! Válassza ki a pedra_ hogy a célkeresztet óvatosan és levált. Lehet kezdeni.

Egyik a másik után, minden rossz. Most van itt az ideje a Mayra. Elvette a parittyát. A fiúk nevettek. Ő helyezte a kő. A fiúk nevettek. Ő tette a lövés. A csibész nevetett. Feszített és szögezték az ón.

- Nyomd meg! Hit! Hit! - Mayra vigadozának.

- Szerencse - mondta André.
- Kétlem, hit újra - mondta Vinicius.
- Ne most, Vinicius. Indítsa újra.

Minden rossz. Most van itt az ideje a Mayra. A fiúk meredt pofákat és a majom. Felemelte követ tette a látvány e. .. hit újra.

- Nyomd meg! Hit! Hit! - Mayra vigadozának.
- Jó szerencsét ismét - mondta Daniel.
- Mayra dugta nyelvét összes kielégíteni.
- Nos, csak gyakoroljon, de nem lesz madár vacsorára.

Egy idő után. . .

"Most már mehetsz után madarat. Már sokat javult. De mielőtt megtanítlak néhány szabály a vadászat. Meg kell hallgatni. Minden zaj megijeszti a madarakat. El kell jutnunk a lehető legközelebb kell készíteni a csúzli, amelynek célja és felszabadító. Vegyünk néhány műanyag zacskók, és tegye a madarak bennük, amit megjósolni. Menjen be az egyik oldalon minden. Ne felejtse el, hogy hallgasson, és jelöljük az utat. Nem térnek el nagyon. Amikor meghallod két sípolás, menj vissza.

Gyermekek belépett az erdőbe. Később, jóval később hallottam két robbantásban. Jöttek vissza üres zsák és szomorú.

- Ez könnyebb vásárolni a szupermarketben - mondta Daniel.
- Bácsi, nekem nincs bátorsága megölni a madarakat. Inkább éhen.

Jobb-Lucas. Mivel Ön nem felelt meg a madarakat, próbáljunk halászat. Van bambusz. Mauritius, kap egy kést vágott hat pálca. Közben Andrew, Lucas és Vinicius ásni a talajt, és keresse meg a férgek.

- Földigilisza, bácsi!?
- Igen, Lucas. Félsz. Kérek Mayra.
- Nem fogunk.

-Daniel, Mayra, fogd a vonal és mérőszalagot a sátorban. Vágni egy méter, és helyezze a horgok egyik végén.

Miután kész horgok, minden vette.

- A hal, meg kell ugyanazokat a szabályokat követik a játék: csend és a türelem. Rajta. A gyerekek be a víz, és bedobta a horgot várta a hal harap a csalira. Idő telt el és semmi. Hamarosan kezdtek mutatkozni a nyugtalanság. A nap kezdett elbújni.

- Bácsi, a halak nem éhes, "mondta Lucas.
- A hal itt nem tetszik földigilisza - Andrew befejeződött.
- Itt az idő, a délutáni kávé - Mayra módosítani.
- Apa, fáradt vagyok - mondta Daniel.
- Nincs több halat - mondta Vinicius.
- Éhes vagyok bácsi - mondta Maurice.
- Azt - mondta Lucas.

-Mit fogunk enni, ha még nem vadászott, vagy halászni, és semmi. Meg kell majd készíteni levest minden gyomok.

- Mato!

- Grass leves jó. Láttad már a tehén, ló vagy számárháton karcsú. Ők csak esznek fűvet.

A gyerekek sírva nézett szembe.

"Gyerünk, mozgás. Vegye ki a fű zöldebb, mint hiszik. Megyek a folyóhoz, hogy töltse ki a fazék vizet. A tűz világít.

Palánta, fáradt, és szomorú kedvét, a gyermek járt, és húzta fűcsomókkal.

Nagyon jól. Tedd az egészet itt. Most arra várunk, hogy forraljuk, és enni. Ez lesz az öröm.

Imádni fogod.

- De apa ...
- Mi az a Daniel?

- Semmi.

-A víz szinte forr. Vegyünk egy pár kavics a folyó mossa fel a padlót, és azokat nekem. Tegye a levest. Szolgálhat, hogy egy különleges íze. Hadd próbáljam meg. Huumm ... Jó, jó. Játék körül, miközben simmers. Amikor kész, hívom őket.

Elriasztani, gyermek elköltözött egy kicsit. Senki sem akart játszani. Leültek, és bámultam a lábast a tűzre. Az éjszaka vette át az erdő. Az éjszaka hangok zaklatott és rémült gyermekekkel.

- Gyerünk! Jön minden! Készen áll. Felállás. Ki lesz az első?

- Szeretne Daniel - mondta Maurice.

- Apa, én nem vagyok éhes - mondta André.

- Nos, valaki?

Senki nem válaszolt.

"Senki sem akar enni? Nos, jó, jó. Eszem a levest egyedül. Gyerünk. Gyűljetek fordulóban.

Leves igaz. Csak vicceltem veled.

A bája, az öröm, átjött az arcán a gyermekek. Ők hangosan nevetett, mintha mentesít egy igen nagy szenvedést. Készítettek egy kört a tűz körül, és nézett éhes, hogy ételt a saját lemez. Az illat finom volt, az íze nem volt mögötte. Gyomra hangosan morgott várhatnak élelmiszer.

Mohón ettek. Meg kell ismételni.

- Bácsi, akarok menni a mosdóba - mondta Maurice.

- Tudja, hol van a fürdőszoba. Elmehetsz.

- De, én ...

- Félsz a sötétben, Maurice? - Kérdezte Mayra.

- Nem, az, hogy ...

- Akkor menj hamarosan. Mielőtt nedves nadrágot.

Maurice lassan felé meghatározott helyre a sötétben.

- Várj egy percet, Maurice! - Kiáltott Lucas - én veled vagyok.

- Ne felejtse el, hogy pirul, és mossa meg a kezét - kiáltott fel nevetve Mayra.

Menjünk aludni. Meg kell szervezni műszakok Minden óra lesz egyedül, két órán keresztül figyelte a tábor, hogy ne a vadon élő állat, amely kárt okoz nekünk, és mi is aludni egyszerű. Ki akar lenni az első?

Tágra nyílt szemmel, a gyerekek egymásra néztek. Hogy egyedül a sötétben, a rettegésben.

Senki sem nyilvánul meg. Minden csendes volt és magról nevelt növények.

Nem kell, hogy önként az első váltás? Tehát én leszek az első. Ezután nyomán nyomán Daniel Vinicius André egyetértenek abban, hogy megállapodnak abban, hogy Luke, aki vállalja, hogy egyetértenek abban, hogy a Mauritius Mayra.

Legyen alszik mellette egy másik, ebben a sorrendben, hogy nem ad időt, hogy felébredjen a zavart. Most mosson fogat, költeni tisztító, hogy a hálózsák és jó éjszakát mindenkinek.

Feszült és fáradt, belépett a sátorba. Hamarosan mindenki aludt. A minap ...

- Bácsi, Mauricio nem ébredt nekem az órát.

Ne aggódj, Mayra. Csak vicceltem. Mindenki aludt egyenes. Nézzük nyomán ezek a talpfa.

Vidám, gyermek ment a folyóhoz, hogy mossanak arcot, és mos fogat.

- Mi lesz reggelire? - Ismételt Lucas.

"Azt akarom, hogy gyalog, közel a fákat keres madarak fészkeket, hogy a főtt tojást kávézó.

- De én vagyok éhes, apa - mondta André.

- Nem Nescau, bácsi? - Ismételt Maurice.

"Nem is zabkása Nescau a póker arc. Próbáld megtalálni a fészkeket a madarak. Mászni a fák, és vegye fel a tojást. Nem térnek vissza üres kézzel.

A gyerekek jött ki szomorú. Fél órával később visszatért még szomorúbb.

- Ó, milyen éhes! - Mondta Lucas.

- Azt hiszem, meghalok! - Vinicius siránkozott.

- Ha dependêssemos, hogy enni nem marad senki ebben a táborban.

- Nem szeretem a tejet, nagybácsi.

- Nem akarok tojás szülő.

- Eszünk mi van. Vagy enni vagy éhezni. Válassz.

Elfelejtették a személyes preferenciák, mielőtt a tényleges éhezés.

- Mit tegyünk ma, apa? - Ismételt András.

-Hagyjuk most, és egész nap járni feltárása az erdő. Csak gyere vissza alkonyatkor. Vedd hátizsákok és hálózások, tedd víz a étkezdékben. Ellenőrizze, hogy van a hátizsákok a szíjat, a kés, spray hiba, egy doboz gyufa, gyertya, egy tekercs string, egy kanál, egy tál, két narancsot, egy csomag keksz és a sós víz. Helyezze a csomag a hátán és a sapkák. Rendben? Tehát gyerünk!

Később ...

- Bácsi, éhes vagyok.

Még mindig korai, hogy hagyja abba, Lucas. Sétáljunk egy kicsit. Ön az élen? Ez nagyon fontos, mert akkor nem veszít időt, hogy visszatérjen. Ezek a bogyók látunk vannak erdei számóca.

Ehetnek, amelyek vörös.

- Ezek ízletes - mondta Maurice.

Megtartották a járást.

- Álljunk meg egy kicsit pihenni.

- Pfuj! Végre! A lábam már fáj.

- Te puha, Maurice mondd! - Vinicius mondta.

- Te csiga van keverve a teknős - mondta Maurice.

- Apa, éhes vagyok!

- Igen, Andrew.

- Én

- Edd meg a keksz. Nem minden.

Mindenki evett és ment vissza a gyaloglás. Az erdő megnyitotta nagy a különbség, és a háttérben, ott volt egy ház.

Közeledtek a házhoz. Mindenki nézett nagy csend. A ház csak egy ajtó és egy ablak, üveg, hogy nem látják meg, mi volt benne. Óvatosan jött az ajtó közelében, és bekopogott. Nem hallottam semmilyen zajt. Ők kopogott. Semmi. Rátette a kezét a kilincsre, és kinyílt az ajtó. Mindenki elcsodálkozott, amit láttak. Ott csak egy szoba a házban. Ez széles volt, és a falakat is polcok tele könyvekkel.

- Nézd, bácsi. Monteiro Lobato. Olvastam a Reinações Narizinho.

Fűrész-könyvek a Boccaccio, Rabelais, Defoe, Cervantes, Voltaire, Goethe, csillagos, Stendhal, Hugo, Balzac, Jorge Amado, Flaubert, Dosztojevszkij, Machado de Assis, Aiszkülosz, Euripidész, Platón, Arisztotelész, Shakespeare, Borges, Brecht, Csehov, Carlos Drummond de Andrade, Marco Aurelio Castro Alves, Sant Ágoston, Aquinói, ECA de Queiroz, Fernando Pessoa, Pascal ...

- Bácsi, úgy tűnik, hogy a ház mozog.

- Nem érzem semmit - mondta Vinicius.

- Én is az volt az érzésem, hogy ő költözött, bácsi.

- Menjünk.

Az ajtó zárva volt. A ház mozgott.

- A bácsi, tudom, mi folyik itt?

- Nem tudom, Luke. Csak remélni tudom.

- Én is néz ki az ablakon, apa?

- Lehet Daniel.

- Nem látok semmit. Kívül van egyfajta köd.

Fáradt, csak alszik. Később, amikor felébredt.

- Atyám, végül a köd.

- Próbáljuk meg, hogy távozzon.

Az ajtó kinyílt magától. Amikor kijött, szinte hanyatt esett. Ők érkezett taps által a tömeg a férfiak és a nők. Minden a régi. Miután a rémület kerestek embereket. Mayra volt az első beszélni:

- Bácsi, hol vagyunk?

- Nem tudom Mayra.
- Ne félj. Mi meg őket semmi rosszat - mondta egy hang a tömegben.
- Ki vagy te?
- Tudni fogják - ismételte ugyanaz a hang - meg kell éhes. Menj vissza a házba, hogy adunk egy étkezést - folytatta a hang.
- Mi inkább itt maradok.
- Rendben. Kérem, üljön le. Nézzük őket szolgálni.
- Közeledik könyv hat régi, fából készült lemez, tálak gyümölcs, főtt zöldségek és gabonafélék.
- Szemüveg, továbbá a fa vízzel. A régi korongjai elhelyezni a gyerekeket, és elment mosolyogva.
- Egyen lassan gyerekek.
- Hamarosan mindenki elégedett és az érzés a félelem volt, jelentősen csökkent. Azonban továbbra is be kell tartani a tömeget, hogy nem mozog. Csak néz, és mosolyog rájuk.
- A tömeg bal oldali négy férfi és két nő. Az egyik azt mondta:
- "Én vagyok ECA de Queirós, és ezek Shakespeare, Balzac, Jane Austen, Dosztojevszkij, és Katherine Mansfield. Kérlek, kérlek csatlakozz hozzánk.
- Ezek elindult felé egy házat.
- Kérem, jöjjön. Nem kell semmit félelem. Vártunk sokáig.
- Minden lépett.
- Nyugodtan. Később vissza fogunk térni.
- A hat maradt. Kívül, nem volt senki.
- És most, bácsi? Mit tegyünk?
- Nem tudom, Luke. Minden nagyon furcsa. Bevallom, hogy én is megértettem semmit.
- Többnyire a neveket. Ezek írók. De ők nem írók.
- Meddig kell még várni, apa?
- Nem tudom, Andrew. Azt hiszem, csak várni, mi történik. Nem úgy tűnik, a rossz emberek.
- Félsz?
- Nem - válaszolt az összes.
- Azt hiszem, nem jön vissza ma. - Mondta André.
- Menjünk aludni.

A kinyilatkoztatás

Jó reggelt, én vagyok Lopes, és ezek Toynbee, Gibbon, Tacitus, Thuküdidész és Hérodotosz. Azért jöttünk, hogy mondjak el egy kicsit a mi történelmünk, hogy érti az okát Önhöz. Nos, mi világunk, mi a jövője van tapasztalt drámai technológiai forradalom. Fokozatosan, számítógépek is betörték az életünket, és elengedhetetlenné vált, hogy a túlélés.

-Ez volt köszönhető, hogy olcsón és nagy teljesítményű mini számítógép bekapcsolt televízió tette őket video csatlakozó, amely azonnali kapcsolatot a számítógép óriás, amely ma már nyomon az egész életét az emberi lények az egész világon. Senki nem kapcsolja ki a televíziót. Mindazok, akik mertek elment. World hálózat jött létre.

-A nagyon erős kommunikációs rendszer tette a világ illeszkedik a TV-ben, immár átalakított számítógépes videó. Ezzel, minden, amire szükségünk volt elég kérésére keresztül számítógépet, és adták át otthon. Az aktuális kereskedelmi váltotta kereskedelem. Később az emberi kapcsolatokat is. Az emberi lények kezdett egyedül él, megbabonázta a képernyőt, hogy ellátása.

-Azonban nem mindenki megosztva az új rendszer az élet, és elkezdett találkozni, hogy megvitassák, mi történik. Ezek közül az emberek álltak ki, akik tetszett az olvasás és azok, akik szeretett hallgatni a klasszikus zenét. Ők gyakran ugyanazok az emberek. Rájött, hogy a férfi elvesztette az alapvető emberi szükséglet: az érzést, érzelmet, művészeti elismerését, a képzelet.

"Senki más nem tudta, mi az a barátság, közvetlenség, vidámság, humor, vicc, a szeretet, a

szolidaritás. A férfi alakításáról tompa, élettelen, egy automata, egy gépet, hogy dolgozott, evett, aludt és figyeltem a videót, mert még a személy szexuális életre eltörölték. Most nem azért, mert a legtöbb virtuális járvány a század, az AIDS megtizedelte szinte a teljes népesség Afrika és a világ nagy részén lakosság.

Minden éltek elszigetelten.

"Különben is, az asszony elvesztette a képességét, hogy ápolja és a gyerekeknek. Ez volt a végső vereség az emberi faj számára. Azóta, a férfi csupán a termelő a sperma és petesejt az asszony. Minden raktak le a Központ trágyázás és fagyasztott. Ezt követően, a férfiak és a nők sterilizálása. A központok, gyermek keletkezett a hatalmas laboratóriumokban. Innen követik a Centers for Integrált oktatás

"Amikor valaki meghal, akkor egy másik került a helyére, mint egy alkatrész. Nincs több fogalmak a nap, hónap, év, ország, állampolgárság és a kultúra. Minden egységes Senki más nem tudott olvasni, írni, gondolkodni. Ezek létrehozott egy univerzális nyelv, a kétségbeesett. Csak kövesse az utasításokat diktálta a gépek az új nyelven való hozzáférést a dolgokat. Minden könyv, minden művészeti elpusztult. Semmi sem maradt.

A végén volt egy általános lemondását. Azonban azok, akik szerették az olvasás és a könyvek, kezdte, hogy elrejtse őket, és díszítse a leginkább szeretett. Idővel kialakult egy titkos társaság terjesztésére az olvasás és a szeretet a könyveket kezdett tevékenykedni hogy új védelmezői a könyvek a lakosság körében. A választás, után készült biztonsági ellenőrzések, elkezdtem megtanulni olvasni, írni és arra gondolok, hogy mit olvasott. Később részt vett csoportos megbeszéléseken volt hozzáférése könyveket. Érdemes elolvasni az összes könyvet, hogy elsődleges, és válassza ki az egyik díszíteni és vezet a közösségek. Elhagyása előtt, utódja kapnánk között növényzettel alvajárók haszontalan az emberi társadalomban

- Sokan felfedezték, és kiestek. A városok voltak zárva. Senki más nem lépett vagy balra. Néhányuknak sikerült elmenekülni könyv túl sok könyvet. A könyvek égett, és a tulajdonosok. Sokan voltak, hogy továbbra is prédikálni körül a szeretet a könyvek és az olvasás. Azok, akik elmenekültek megalapította az ilyen közösségek. Mindannyiunknak megvan a neve, az író munkája, amely díszített.

"Mi vagyunk steril. Mi halnak öregségi és nincs senki, aki helyettesíteni tudja velünk. A jövő a mi civilizációnk a kezében van. Amit meg. Holnap akkor tudni fogja, hogyan tudnak segíteni.

A MISSION

Távozása után az emberek, mindenki csendes, mintha keresne anélkül, hogy tudnánk, mit mondjon.

- Történet furább. Úgy tűnik, a sci-fi film.

Igazad van, Luke. De élünk de valami igazi furcsa. A vicces az, hogy Ray Bradbury írt egy regényt nevű Fahrenheit 451, ahol a könyv is voltak a rossz fiúk. Minden tekintélyelvű uralkodók tudjuk, hogy könyvek és az olvasás az az eszköz, hogy a szabad és az elme teszi az embert keresnek a szabadság.

A gyerekek töltötte a többi reggel olvasás. Ebéd után ...

-Jó napot kívánok! Be kell összekeverni mindenkit, aki ismerte. De ne aggódj. Nem kell semmit kívülről kívánnak. Én Clarice Lispector és Lygia Fagundes Telles ezek, Aldous Huxley, William Faulkner és Virginia Woolf. Azért jöttünk, hogy vigye őket, hogy bejárjuk a közösségnek.

"Ő volt az itt felvetett annak érdekében, hogy megkapja. Nem kifejezetten, de valaki, hogy jött a "ház az idő." Elhagyva a lakhatás, mi ültetvények. Vagyunk vegetáriánusok. Élünk, ki a földet ad nekünk. Mi is műhelyek hogy a termék bútorok, ruhák, eszközök, minden edény szükséges a túléléshez. Emelje állatokat csak azért, hogy a bőr tej-, gyapjú.

-Minden olyan munka mindenki számára. Ezek a lakások az idős emberek, vagyis azok, akiknek nincs több erő a munkát. Ők mindent, hogy egy tisztességes érdekében. A könyvek fontos és minden látogatót, hogy hallgatni, hogy mit. Szóval ne felejtse el egyetlen szót minden könyv,

ami van. Sétálhatunk szabadon. Mi válaszoljon a kérdésekre.

A gyerekek játszottak az állatok, futott, ugrott, nevetett a tekintete a régi eksztatikus, hogy mindenütt, csinál házimunkát. Fáradt és elégedett, az összes haza.

- Később, mások fogja látni őket.

- Ó, bácsi! Milyen szép hely. Ha lehet lenne itt élni - mondta Mayra.

- Én nem. Már csak a régi - mondta Lucas.

- Te nem szereted a nagymamád?

- Taste.

- Ő a régi?

- Is.

"Hát akkor. Minden lesz a nagyszülők. Gondolt már rá. Anélkül, hogy apa vagy anya, hogy elmondja nekünk. Tedd meg, ne csináld ezt, hagyd abba.

- Tényleg.

Amikor besötétedett, az ételek is szolgált.

- Mi lehet kimenni étkezés után.

Persze! Ön nincs foglyok. Léphetnek be minden házba. Hallgassa megbeszélést a könyveket van.

- Ön otthon képregény? - Ismételt Maurice.

- Sajnálom, nem hallottam olyan könyvet ezzel a névvel.

- És a gyermekek történetek? - Kérdezte Daniel.

"Meg fogja találni a Grimm testvérek, La Fontaine, Lewis Carroll, Monteiro Lobato, Andersen és sok más emqualquer egyik ház. Ez csak egy kérdés keres.

Gyerünk, bácsi.

- Gyerünk.

- Hurrá! - Minden kiáltott.

Letétele után pedig több ház hallgatta töredék a könyvek és a viták, amelyek találtak egy Ana Maria Machado és Ruth Richardson. A két elmondta nekik sok történetet.

Fáradt elhagyta a házat.

- Jó éjszakát, gyerekek.

- Jó éjszakát - válaszolt az összes.

Érkezés a házában, minden mély álomba merült.

Jó reggelt! Remélem, jól aludtál. Én Aquilino Ribeiro és ezek Homérosz, Emily Bronte, James Joyce, Franz Kafka és Camus Albert. Elvisszük őket még egy séta a közösségnek, és mondd el nekik többet társadalom. Kérjük, csatlakozzon hozzánk. Városunk épült körökben.

-A központ a ház a kincseket. Ott vannak a könyvek, amit menteni. A körök már házak regényírók, költők, történészek, filozófusok, matematikusok, orvosok, mérnökök, fizikusok, zenészek és sok más ága az emberi tudás, ami kell őrizni könyv formájában.

-Minden nap után a szokásos feladatok, találkozik fordulnak elő az egyes házak és az emberek beszélnek a könyvek vannak. Mi cseréje tudás és a levont szolgál majd minket napról-napra. Mi azonban steril, és mint látható, nincs gyermek van. Aki meghal, akivel nem hagyja, hogy a könyv tárolja a memóriájában.

-A kultúra van ítélve a kihalás szélére. Arra gondolt, túl sokat róla, hogy a fizikai és matematikai könyvek kifejlesztett egy meghatározott géphez, nevezhetjük időgépet.

"Ez a gép csak kétszeres. És egy másik, hogy, hogy vissza az utasok. Ez volt tizenhárom évvel a megfelelő pillanatra, hogy elindítják a mechanizmusok által kifejlesztett Einstein, Lorentz Broglil és mások, keresve a gyakorlati haszna az elmélet fogalmának d egyenértékűségét tömeg és az energia-és négydimenziós kontinuum. Mi vagyunk ugyanazon a helyen, ahol te voltál a múltban, amikor beléptek a házba. Itt a jövőben az adott régióban.

Ez egyfajta egyenérték tér és az idő, hogy egyszer megtörténik, minden száz évben, és ez az egyetlen esélye, hogy mentse civilizációnk. Miután bonyolult matematikai számításokat, és a mi közötti megbeszélések tudós könyveket, a gép létrehozott egy házat kincs került dobott, és

eltűnt.

-Több hónapos várakozás, amikor elvesztette a reményt, íme, ő visszatér, és a mi öröm, tele gyerekekkel.

- Mit akarsz velünk?

"Megyünk haza a Bill Gates és csapata, hogy azokat magyarázni, hogy mit tehetünk, hogy segítséget.

- Bácsi, nekem van egy számítógép az interneten keresztül a házamban.

- Tudom, Maurice.

- Én is az ő goofball - mondta Daniel - apám vásároltam meg az első.

Hagyd abba, gyerekek. Tudom, hogy minden számítógép tudja, hogyan kell kezelni színe.

Kivéve engem. Én nem látok türelmi ezeken a gépeken. Inkább egy jó könyvet olvasni, zenét hallgatni vagy beszélni. Számítógépek izolátum emberek.

- Ez az, amit történt, hogy az emberek a mi után a számítástechnikai forradalom. Megérkezett.

- Jó reggelt! Gyere be, kérlek.

A ház volt a kerek asztal tizenkét ülő emberek idősek. A beszélgetés között felfüggesztették, amikor a gyerekek belépett.

-Ülj le oda. Először is, elnézést azokat venni a saját idejében, és azokat az időnket. Még nem volt több esély, hogy valaki a múltunk. De szerencsére, akkor megérkezett, és remélem tud segíteni.

"A nevem Bill Gates és én koordinálja a projekt címe:" fertőzés ". A projekt célja, hogy elpusztítsa a Nagy Számítógép Közép kiegészítette a központi feldolgozó mikrochip egy vírus, hogy a fejlett nagyon erős. Csak akkor tudjuk visszaszerezni a emberiség ezen a bolygón. A misszió az lesz

írjuk be a Nagy Központi Számítógép és miután elérte a Közép-Data General, hogy egy mikrochip a több ezer kártyát, hogy létezik ott.

-A misszió veszélyes. Sokan nem tért vissza. Nem tudjuk, mi történt velük. Talán soha nem érkeztek meg. Mivel a lények vagyunk, teoretikusok, amit a könyv mondja, mi szükség van az emberek, akik nem a mi fajta korlátozást. Úgy tűnik, van. Ha a mikrochip egészül ki, és minden megy, mint mi reméljük, lesznek mentve.

-Terjedése a férfiak és nők számára a város, hogy az új vezetők és mentorok egy lakosság látni fogja vakon szemben az új valóságot. Minden régi, és ez az egyetlen esélyünk, hogy civilizációnk vissza, mi volt a forradalom előtt a számítógépek.

- Hogyan jutunk el a város központi számítógép?

-Fernando Pessoa, Camões és Murilo Mendes volt az egyetlen, hogy információkat a helyét a városban. Fognak adni számukra a szükséges iránymutatást ahhoz, hogy elérje a várost.

- És ha nem sikerül?

-Gyere vissza azonnal, és küldje vissza az idejüket, és lemond magunkat a végére a közösségnek és valamennyi közösség, mint a miénk. Lesz négy nap, hogy eljussunk a városba, fel a mikrochip és újra. Mert ez az idő, hogy tart a koordinátákat kell küldeni őket vissza. Ha veszítünk, akkor itt lesz örökre. Soha többé az idejét.

- És ha nem fogadjuk el.

- Küldjük vissza az idejét.

- Mi is elfogadja nagybátyja?

- Nem tudom, Luke. Van kockázata itt maradsz örökre.

- Én nem félek bácsi - mondta Vinicius.

- Nem én - Mayra befejeződött.

- Gyerünk, apa. Annyira szerette a kaland könyvek. Ideje élni igazán - mondta André.

- A dolgok nem olyan egyszerű.

- Ha ez könnyű volt, hogy sikerült volna, apám.

- Igazad van, Daniel.

- Gyerünk, bácsi. Szeretnék segíteni nekik - mondta Maurice.

- Oké, gyerekek. Ön meggyőzött engem. Ha nem félsz, fogom.

Minden felsikoltott, és ugrott örömében.

- Mi lesz felkészíti őket az útra.

-Ha elmész, mindenki ebben a közösségben, és más városokban fog utazni a kapun, és kívánni az Ön feladata. Sokan nem érik el a cél, mert túl öreg. De azok, akik érkeznek indul egy új társaság.

Elhagyták tudva, hogy már csak négy nap elérni a küldetést. Végén az első nap, mint Fernando Pessoa azt mondta, hogy találtak egy hatalmas fal.

- Mi az, bácsi? - Ismételt Lucas.

- Úgy néz ki, mint egy falat - mondta André.

- Az, hogy a város körül egy falat? - Kérdezte Daniel.

- Nézd, itt van egy bejegyzést - mondta Vinicius.

- Menjünk óvatosan, gyerekek.

- Úgy néz ki, mint a bejáratnál egy labirintus - mondta Maurice.

- Ez egy labirintus! - Mondta Mayra.

- És most? Mit tegyünk, bátyám? - Ismételt Lucas.

- Nagyon nehéz megoldani egy labirintus. Azt hiszem, a küldetésünk itt ér véget - mondta Daniel.

- Nyugodj meg, gyerekek. Menjünk vissza a bejárat és enni valamit. Éhes vagyok. Te nem?

- Mi vagyunk! - Minden válaszolt.

- Ez sötétedik, és nem tudjuk meg a labirintusban. Let's get ready aludni.

Holnap reggel elmondom neked, hogyan kell nyerni a labirintus.

"Ó, bátyám - beszéltek.

A következő napon, reggeli után.

Nagyon jól. Hadd mondjam el, hogyan fogja kezelni az útvesztőben. Mi lesz, mint Theseus és Ariadné téma, hogy használni fogja szállítani. Ez a tekercs a húr van a mi hátizsák. Köti az ajtóban a labirintus, és kibontakozik megünn sétálni. Így lesz az úton, míg elérjük a kijáratot. Megvan?

- Ez egyszerű, nagybátyja - mondta Maurice.

- Szóval kész?

- Mi vagyunk!

- Daniel, nyakkendő vége a karakterlánc fa. A többi fedőlap vele, hogy nem lehetett látni.

Mentek sokáig benne az útvesztőben. Azt találták, számos csontváz az állatok és az emberek.

- Megérkeztünk a kijárat, bácsi!

- Let's pihenni és enni.

Szerencsére, a gyerekek leült és elkezdte enni.

- Nem volt olyan nehéz, bácsi - mondta Lucas.

- Ez nagyon egyszerű. Rájöttem, a kiutat csukott szemmel mondta Vinicius.

- Egy másik fényes fiú született - mondta Mayra.

A feszültség nyugodt és napsütéses reggel mindenkit elaludni az étkezés után.

- Mayra, ébredj fel! Az apám nem volt ott.

- Fel kell járkálni. Gyere vissza.

Mindenki egyetértett abban.

- Ő nem hagy minket békén - mondta André.

- Egyetértetek - Maurice befejeződött.

- Mit csináljunk? - Ismételt Lucas.

- A hátizsák van itt - mondta Maurice.

- Nézd meg a mikrochip van benne - mondta Daniel.

- Itt - mondta Luke

- Mit csináljunk? - Ismételt Maurice.

- Meg kell folytatni a küldetést. Ez az, mit fog csinálni, ha egyikünk eltűnik - mondta Daniel.

- Akkor gyерünk - mondta André - nincs idő elveszett.

Az információ Fernando Pessoa csak fel a labirintus. Számára ott volt a város. Most egyedül

voltak.

Ezek felé indult valami fekete állt ki a napfényes táj. Amikor közelebb, hogy rájött, hogy egy óriási kupola. Sötét volt üveg. Ön nem látta belülről. Ez csak akkor lenne ott, hogy City Central Computer, hogy valójában nem egy város.

- Hogyan jutunk? Nem látok ajtót - mondta Luke

- Mit csináljunk? - Ismételt András.

- Álljunk meg és gondolkodjunk egy kicsit. Volt ez, amit apám fog tenni - mondta Daniel.

- Meg kell találni a bemeneti - mondta Maurice.

- Lássuk, ha tudnánk körül - mondta Lucas.

- Úgy tűnik, hatalmas - mondta Vinicius.

"Azt hiszem, tudom, hogyan kell belépni. Dániel azt mondta: "Ha a kupola készült, hogy megvédje a City Computer Center a nap, nem szabad nagyon mélyen a föld alatt.

Megpróbáljuk ásní, és hátha tudunk átjutni.

- Hogyan ásní? - Ismételt Myra.

- A kezed, botok, kövek - mondta Maurice.

- Kezdjük - mondta Lucas.

Dug, ásott, ásott és ásott. Órákon át. Nélkül jeleit mutatja a fáradtság.

- Megtaláltam a vége a csúcs! - Kiáltotta Vinicius - Gyere segíts.

Mindenki lázasan ásták tovább nem törődve a kézsérülések. Ez már alkonyatkor, amikor megnyitotta a folyosón annyira, hogy minden belépő.

- Én megyek először - mondta Daniel -, miután áthaladnak a csomagok, és segít minden, hogy eljöttél.

Daniel töltötte, és összegyűjtötte a hátizsák. Senki nem látta őt a másik oldalon. Még így is, az egyik a másik után lépett. A sötétség oly nagy volt, hogy nem látott semmit.

- Mindenki marad még - mondta Lucas.

- Vegyünk egy gyertyát, és menjen gyűjtsa meg.

- Ó, milyen hideg van itt - mondta Mayra. - A sötét üveg megakadályozza bejegyzést a fény.

- Van a hűtőrendszert.

Amikor a gyertya ég, a gyerekek látták a rengeteg kis sávok bélelt falai nyomtatott áramköri lapok, mint például a belsejében egy óriási számítógép.

- Azt hiszem, jó helyen - mondta Maurice.

- Hogyan fogjuk megtalálni az utat, és helyre tenni a mikrochip, hogy hozott? kérdezte Andrew.

- Gyere oda - mondta Daniel.

- Először is folytat majd a string így is vissza-kimenet - mondta Vinicius.

- Mi folyik ez így? - Kérdezte Mayra.

- Miért? - Ismételt Lucas.

- Nem tudom! Női intuíció, talán.

- Mindenki egyetért abban, követjük az intuíció Mayra? kérdezte Maurice.

Senki nem válaszolt. Mayra fel magát előre, és azt mondta: "Mivel senki sem jobb ötlete, hadd az én utam.

- Oké - mondta André.

Ha megy, akkor rájött, egyfajta körkörös labirintus. A számítógép-központ lehet a lényege a kör. A pályák annyira keskeny, hogy még egy gyermeket, hogy azokban járunk. Érezték magukat a hideg és enyhe rázza a lábuk alatt, mintha egy gép dolgozott némán. Miután egy hosszú séta.

- Úgy tűnik, ez a központ - mondta Mayra.

- Hogyan fogjuk tudni, melyik is a processzor Lucas kérdezte.

-Mi lesz, hogy ellenőrizze, ha van üres tereket, hogy beágyazni a mikrochip és számít a szerencse - mondta Daniel.

- Ez az egyik külön a többitől. Lehet, hogy a szív a rendszer. Lehetővé teszi, hogy a kockázat itt?

- Ismételt Maurice.

- Hogy fogjuk tudni, hogy működött? - Ismételt Vinicius.

- Nem lehet biztosan tudni, amíg hagyjuk itt. - Daniel mondta.
- Szóval próbáljunk ott. Mindenki egyetért? - Kérdezte Mayra.
- Próbáljuk meg - Maurice befejeződött.

Dániel a mikrochip a hátizsák. Minden közeledtek, gyújtottak gyertyát, és elhelyezni több közelében jobban lásson. Daniel úgy döntött, egy üres helyet és beágyazott fórumon. A másodperc telt el, és húzza úgy tűnt, mintha semmi sem történt. A fájdalom elfojtott a szívét. Senki sem beszélt. Minden volt, abban a reményben, valami történik. Néhány kattintással nagyobb kezdődött durrantó a levegőben. A föld remegni kezdett nehezebb. Kis fények világít a sötétben és hideg. Újra csend uralkodott. A szív verte olyan gyorsan tűnt kimentek a mellét. Ismét kis zajok hallatszottak itt-ott. Hirtelen szél elfújta a gyertyákat. Megtorpant, a gyerekek várták a legrosszabb. Testük izzadt ellenére a hideg. Semmi sem történt. Abszolút csend a sötétben összesen. Hallották csak a lélegzését minden. A lábak kezdett rázni. A félelem és rettegés volt olyan nagy, hogy az összes ürített. Sem realizált. A feszültség tette őket a hideg, úgy tűnt, az egész világon. Csendes volt és sötét.

- Jobb lenne, ha a gyertyák fényében - mondta Daniel egy apró hangon.

Reszketve és sok erőfeszítést sikerült megtalálni a mérkőzést, és ezt a gyertyát éget Mayra. Gyújtott a többiek. Megint hallották a pattogó, és a föld megrázta újra.

Ez alkalommal úgy tűnt, hogy a kattintások voltak hangosabb és gyakoribb mozgása a talaj több erőszakos.

- Menjünk vissza? - Mondta Lucas.
- Is. Azt hiszem, nem jó itt állni - mondta Maurice.

Érezve a nadrág nedves az izzadságtól és vizelet, elindult vissza a húr. Kísérte repedés és reszketés a padlón. Megérkeztek közelében a lyuk. Daniel volt az első, hogy menjen, és segítettek mások. Másrészt, az éjszaka vár rá. Egy gyönyörű teli éjszaka a csillagok az égen. A gyerekek elköltöztek, és leült.

Kimerítette a feszültség, csak alszik. A minap elfogadott.

- Majd kapunk? - Ismételt András.
- Remélem - mondta Vinicius.
- Van valamit enni? Éhen halok - mondta Lucas.
- Evés után, akkor nézd meg az apámat - mondta Daniel.

Ettek gyorsan.

- Úgy tűnik, hogy nem történt semmi - mondta Mayra

"Menjünk vissza, és keresse meg a nagybácsi. Fogjuk tudni, ha tudjuk, amikor beérünk a közösség," mondta Maurice.

Nem sokat ment, és megállapította, alszik egy fa alatt. Megpróbálták felébreszteni különböző módokon, de minden hiábavaló.

- Meg kell tölteni.

- Hogyan ...?

"Tudom," mondta Daniel, hogy az ingek és egyik másik belsejében. Csináljunk egy hordágyat és akkor tölts fel.

Elvágta két pálca. A töltött ingek bennük elhelyezett neki tetején.

- Menjünk fel. Egy, kettő, három, és most - mondta Daniel.
- Örülök, hogy a bácsi vékony.

Fáradt megérkezett az ajtót a labirintusba és üljön le.

- Azt hiszem, most már közénk kell segítséget kérni a labirintus - mondta Lucas.
- Nem hiszem. A legjobb, hogy mindig együtt maradnak - mondta André.
- Egyetértetek Andrew - mondta Mayra.

- Mi fog ezért ugyanúgy az útvesztőben - Daniel mondta.

- Akkor menj. Már többet is - mondta Lucas.

Elvitték a hordágyat, és a labirintus. Követte a húr. Amikor elhagyta a labirintusban látott Jorge Amado, Fernando Pessoa, Aquilino Ribeiro Guimarães Rosa és Carlos Drummond de Andrade feléjük. A vének volt mosollyal az arcán, ami előrevetíti valami jó. Guimarães Rosa kiáltotta

- Sikerült! A számítógép ki volt kapcsolva!

Az öröm olyan nagy volt, hogy a gyerekek elfelejtette őket szállító a hordágyat, és leesett. Minden felsikoltott, és ugrott, mint egy őrült. A régi Carlos Drummond közeledett, és megkérdezte:

- Mi történt vele?

- Nem tudjuk. Tegnap már nem volt ott, és mi volt egyedül csinálni - mondta Mayra.

- Te nagyon jól. Legyen - mondta Amado.

Azok, akik maradtak a közösségben kapott ünnepeket. Megfürdött, evett és pihent.

-Gratulálunk, gyermek-Einstein mondta mentett civilizációnk. Csak azt tudom mondani, köszönöm mindenkinek. Nagybátyja jól van, annak ellenére, hogy még mindig alszik. Mi vigyáz rá. El kell hagyniuk ma. Fogunk készíteni a haza úgy, hogy a koordináták igazodnak, és a menetrend kedvező küldünk Önnek vissza, hogy az idejét. Ne habozzon, hogy csinálnak amit akarnak, de nem térnek el lényegesen.

Egyikük sem eltávolodott apjától, a nagybátyja.

-Eljött az idő. Ne aggódj miatta. Miután elérte az idejüket a házból, mert a gép a távolság. Még egyszer köszönöm.

Gyerekek voltak megölelte és megcsókolta mindenki a közösség. Minden megnyert egy ajándék. Beléptek a házba, és amikor úgy érezte, hogy ő is megállt, és a kód eloszlik kinyitotta az ajtót, kihúzta a nagybátyja, és elköltözött otthonról.

Ő azonnal eltűnt, és a gyerekek felismerték a hely voltak. A nagybácsi egyetértett. Minden sírt.

- Mi történt, gyermekem?

- Visszatértünk, apa! - Kiáltotta Daniel.

- Győztünk, bácsi! - Kiáltott Mayra.

- Mi verte a számítógépet! - Kiáltotta Lucas.

- Mi vagyunk a hősök! - Kiáltotta Maurice.

- Nem volt félelem - kiáltotta Vinicius.

- Mi vagyunk a bajnokok az évszázad! - Kiáltotta András.

Döbbsenten oly sok sikoltozó gyerekek segítettek neki felkelni.

"Van nyertünk, menjünk haza, és ahogy mondani mindent, ami történt, mert nem tudom mi történt velem.

Minden elmondta a történetet a módon. Hat változatban. Minden egy, az elbeszélő volt a legbátrabb, a legokosabb, a legokosabb az összes. Amíg Daniel kiáltotta

- Atyám, tudom ütni őket?

Mindenki nevetett.

Mediatype:

szövegek

Licenseurl:

<http://creativecommons.org/licenses/publicdomain/>

Azonosító:

PaiPossoDarUmSocoNele

Azonosító-hozzáférés:

<http://www.archive.org/details/PaiPossoDarUmSocoNele>

Azonosító-bárka:

bárka: / 13960/t6736xb0k